

## Ελίζα

### Ανθή Πειραία

Αυτή είναι η Ελίζα. Ένα κορίτσι σαν όλα τα κορίτσια. Κανείς δεν θα μπορούσε ποτέ να φανταστεί ότι η Ελίζα ήταν ικανή να ξεκινήσει μια τρομερή επιδημία. Κι όμως αλήθεια σας λέω. Εξαιτίας της Ελίζας έγιναν όλα.

Ας πάρουμε όμως τα πράγματα από την αρχή. Κάποτε σ' αυτό τον πλανήτη που ζούμε όλοι μας, ξέσπασε μια επιδημία. Όχι, όχι αυτή που ξεκίνησε η Ελίζα. Μια άλλη επιδημία που ανάγκασε όλους τους ανθρώπους να κλειστούν στα σπίτια τους. Τα παιδιά δεν πήγαιναν πια σχολείο, ούτε οι μαμάδες και οι μπαμπάδες πήγαιναν στις δουλειές τους. Όλοι έμεναν σπίτι ώσπου να περάσει το κακό.

Έμενε κι η Ελίζα στο σπίτι. Αλλά ήταν τόσο πληκτικό! Ήθελε τόσο να βγει έξω να παίξει με τους φίλους της, να πάνε βόλτα στο πάρκο, να κάνουν... αταξίες. Ήθελε τόσο να τους καλέσει όλους να γιορτάσουν μαζί τα γενέθλιά της. Τώρα τα γιόρταζε μόνη της με τους γονείς της. Η μαμά της είχε φτιάξει μια τούρτα κι ο μπαμπάς είχε φουσκώσει ένα σωρό μπαλόνια για να την κάνουν να νιώσει καλύτερα. Την ώρα που έσβηνε τα κεράκια της σκέφτηκε κάτι. Κι αυτό ήταν! Χωρίς να το ξέρει ετοιμαζόταν να αλλάξει τη ζωή πολλών ανθρώπων γύρω της.

Αφού έφαγε ένα κομμάτι από την τούρτα της, πήρε ένα κομμάτι χαρτί κι έφτιαξε μια ζωγραφιά. Ύστερα διάλεξε ένα κόκκινο μπαλόني, δεμένο σε μια γαλάζια κορδέλα κι έδωσε τη ζωγραφιά της. Βγήκε στον κήπο κι άφησε το μπαλόني να πετάξει ψηλά στον ουρανό. Ένα χαμόγελο σχηματίστηκε στο πρόσωπό της.

Εκείνη την ώρα ένας ηλικιωμένος γείτονας που καθόταν στην βεράντα του κι έπινε το απογευματινό του καφεδάκι, έτυχε να δει την Ελίζα και το μπαλόني της. Κι αυτό τον έκανε να σκεφτεί τον εγγονό του που είχε μέρες να τον δει. Έτσι αποφάσισε να του τηλεφωνήσει εκείνη ακριβώς τη στιγμή. Το αγόρι εκείνη την ώρα έκανε εξάσκηση στο πιάνο του και έπαιξε ένα τραγούδι για να το ακούσει κι ο παππούς από το τηλέφωνο. Τη μουσική του όμως άκουσε και η γειτόνισσα στο διπλανό διαμέρισμα που έψηνε μπισκοτάκια σοκολάτας. Κι αυτή η μελωδία την έκανε να αφήσει από ένα πιατάκι μπισκοτάκια έξω από κάθε πόρτα της πολυκατοικίας.

Αργά εκείνο το βράδυ, μια νοσοκόμα που επέστρεφε στο σπίτι της μετά από μια πολύ δύσκολη βάρδια, βρήκε έξω από την πόρτα της ένα πιάτο γεμάτο με μπισκότα σοκολάτας. Έτσι, το επόμενο πρωί όταν ξαναπήγε στο νοσοκομείο, είχε μια πολύ γλυκιά έκπληξη για έναν ασθενή που κατάφερε να κερδίσει αυτήν την ασθένεια που προκαλούσε την επιδημία και έπαιρνε εξιτήριο εκείνο το πρωί.

Αυτός ο πρώην ασθενής οδηγώντας για το σπίτι του, μασουλούσε ευτυχισμένος ένα μπισκοτάκι σοκολάτας. Κι ήταν τόσο χαρούμενος που σε μια διασταύρωση άφησε έναν βιαστικό οδηγό να μπει μπροστά του. Η οδηγός ήταν μια εθελόντρια σε μια οργάνωση που παρέδιδε φαγητό σε ανθρώπους που ήταν μόνοι. Αυτή η ασήμαντη βοήθεια που δέχτηκε από έναν άγνωστο που την άφησε να μπει μπροστά του, την έκανε να νιώσει τέτοια ευγνωμοσύνη, που μαζί με το φαγητό εκείνη τη μέρα άφησε και ένα σημείωμα με ενθαρρυντικά λόγια για τους ανθρώπους που ήταν μόνοι.

Έτσι εκείνο το μεσημέρι μια μόνη, ηλικιωμένη κυρία βρήκε μέσα στο φαγητό της ένα σημείωμα που έγραφε "Είμαι εδώ για ότι χρειαστείς. Μαζί θα τα καταφέρουμε." Κι αυτό την έκανε να συγκινηθεί τόσο πολύ που αποφάσισε ότι έπρεπε και εκείνη να βοηθήσει όσο και όπως μπορούσε. Αποφάσισε να δωρίσει στο σχολείο της πόλης βιβλία και ταμπλέτες για τα παιδιά που έμεναν και μάθαιναν στο σπίτι.

Λίγες μέρες μετά, όλα τα παιδιά της πόλης είχαν μια πολύ ευχάριστη έκπληξη. Ανάμεσά τους και η Ελίζα, που βρήκε στην πόρτα της ένα πακέτο από το σχολείο.

Η ιστορία δεν τελειώνει εδώ. Η "επιδημία καλοσύνης" συνεχιζόταν και συνεχιζόταν. Κι όποιος "κολλούσε" συνέχιζε να τη μεταδίδει και σε άλλους ανθρώπους. Όσπου στο τέλος "κόλλησε" όλος ο κόσμος. Κι όλα αυτά γιατί κάποια στιγμή ένα κορίτσι σαν όλα τα κορίτσια άφησε γελώντας ένα κόκκινο μπαλόνι να πετάξει στον ουρανό.